VOLUME XXXXI. ÉVFOLYAM. NO. 7. SZÁM. — 1950. ÁPRILIS 1.

Evangéliumi hirnök Gospel messenger

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

HALLELUJAH! FELTÁMADOTT! . . .

Hallelujah! Feltámadott! . . .
Szárnyal ismét fel az égnek
Megváltott nép ajakáról
A szent, buzgó hálaének.
Jézus Krisztus ezen napon
Törte meg a halált s poklot
És a sötét sir üregből
Dicsőülten feltámadott . . .

Hadd zengjen a hála ének
Es folyjon az öröm árja,
Megszunt a bus, gyásztelt nagy hét,
Mely őtet a sirba zárta.
Husvét drága nagy hajnalán,
Még mielőtt megvirradott
Megnyilt a sir, feltört a zár,
Jézus Krisztus feltámadott.

Hallelujah! Feltámadott!
Szárnyaljon hát fel az égnek
Megváltott nép ajakáról
A szent, buzgó hálaének.
Pokol nincs már diadalmad.
Halál megszünt a fulánkod,
Jézus Krisztus győzött rajtad,
Midőn dicsben feltámadott.

Élet, halál dicső Ura
Befejezte áldott müvét,
Megmentette kárhozattól
Bünbe merült tévedt népét.
Áldozat lett a Golgotán
Saját vérével áldozott.
Meghalt volt, de ime ő él,
Harmadnapon feltámadott . . .

Feltámadás dicső Ura
Hála tölti be kebelünk,
Hogy halálnak nincs hatalma
Soha többé mifelettünk.
Megváltottak kara zengi,
Legyen bennünk áldva áldott
Jézus Krisztus, ki halálból
Dicsőülten feltámadott.

—KULCSÁR ERZSÉBET

AZ ÖRÖKÉLET HITE

Elmult a gyász, megszünt a jajszó, a szomoruság eltünt, az öröm visszaadatott! Ezt hirdeti a husvéti ének, ez hangzik a szószékről és ezt hirdeti maga a husvét ünnepe is. A husvét a keresztyénség napfényben ragyogó örömünnepe, egy szebb és jobb élet hajnali derüje! Jézus él! A halhatatlan lelke nem szállott alá vele együtt a sirba. Él Istennél, él mi bennünk és vele együtt mi is élünk örökre. Ezt hirdeti az egész világnak a husvét ünnepe.

Jézus feltámadásában azon elévülhetetlen öröm és győzedelem rejlik, hogy az örökké élő Krisztus folyvást itt van mi közöttünk. Az ő lelke nem lett az enyészet martaléka, hanem kitört a koporsóból és él. Nem az Ő negyvennapi földi tartózkodása vet fényt a husvét ünnepére, hanem az a hit, az a biztos tudat, hogy Ő örökké él. A halál kapuján át lépett az örökéletbe.

Maga Pál ap. is a feltámadás hitét a halhatatlanság hitévé magasztalja fel Kor. I. 15:42-44-ik verseiben. Mi csak képekben látjuk az igazságot, csak homályos tükörben látjuk az örökkévalóság fényét. Mi csak sejtjük, de nem látunk, a hit táplál bennünket és biztosak vagyunk afelől, hogy tovább fogunk élni az ismeretlen világban, amelyről csak annyit tudunk, hogy ott minden romlandóból romolhatatlan lesz; minden megaláztatásból dicsőség; minden gyengeségből erő és minden titkos dolog világosságra jön. Ott szinről-szinre látunk mindent, amely hely nem egyéb, mint Istennel való közösség és az örökélet nem egyéb, mint Istenben való élet a dicsőségben.

Nemcsak Krisztus példája mutatja, hogy az élet legyőzi a halált. Hanem a nagy természetben fü, fa, virág és minden, amikor az őszi hervadáskor elveszti ékességét, lombját és illatát, a tavasz jöttére ujra szint öltenek, illatot ontanak Isten szavára. És ha valamely magot a földbe vetünk, előbb elrothad és csak ugy hajt ki utóbb. Csak a rothadás után fejlődik az élet! Az ember teste is földdé lesz, mint azelőtt volt, elrothad és egykor majd rothadatlan, dicsőséges, lelki és hatalmas testtel támad fel. — Ne engedjük, hogy erőt vegyen rajtunk a kételkedés büne a feltámadásra nézve, mert örök álomra és nyugalomra nem hunyjuk le szemeinket; nem száll örök enyészet a sir rideg göröngyei alá; a halál után dicső feltámadás reggele vár reánk! Eljő az idő, amikor mindenek, kik a koporsóban vannak, meghallják Isten Fiának feltámadásra hivó szózatát. Ne féljünk tehát a temetőtől; ne lássuk rémitő sötétnek a sirok hazáját, mert megvilágositja azt előttünk a feltámadás hitének lelkünkben égő, örök tüze. A halhatatlanság hite nem bénitja meg erkölcsi erőnket, hanem inkább megszenteli és megnemesiti. A remény pedig, mint lelki fény, lelki lobogás, mely már itt e földön megdicsőit bennünket és

"For Christ is risen from his granit prison;
Let us too arise from our own prison."

elkészit a sirontuli életre, az égi megdicsőülésre.

Aki hisz a léleknek az anyag feletti hatalma — és uralkodásában, annak hinnie kell a lelki halhatatlanságban is. És ez a hit nem alapnélküli feltevés, hanem a lelkiélet tapasztalataira támaszkodó meggyőződés. A hitnek még a gyémántnál is erősebb a paizsa, minden ércnél kiválóbb a kardja, melynek segedelmével a hivő lélek keresztül vágja bármikor is az emberi bün, hitetlenség és megkisértés által elzárt utat Isten országa felé. Ha ilyen élő hit van bennünk, akkor a kételkedéssel szemben, legyőzhetetlenek leszünk, utunk a diadalomnak utja lesz és rajtunk a pokol kapui sem vehetnek győzedelmet soha. Ilyen a hit megmentő ereje és hatalma az örökéletre.

A mi hitünk biztatást nyer arra nézve, hogy csak földi porsátorunkat fedi el a koporsó, s a nemesebb részünket Krisztusnál kell keresnünk, aki azért ment az Ő Atyjához, kinek házában sok hajlékok vannak, hogy az Övéi számára is helyet készitsen. Minden megtért hivő lélek e világon vidáman él, jókedvvel munkálkodik, vigasztalódva szenved és boldogan várja ama mennyei husvét elközelgését, amikor majd teljes mértékben valóra válik Krisztusnak igérete: "Én élek és velem együtt is éltek örökké."

—Fazekas.

Föltámadott

Egész világ megcsodálja,
Tavaszi szél orgonálja,
Kis madár is csicseregje,
Gyermeksereg énekelje:
Föltámadott az Ur Jézus!

Hivő lelkek örvendjenek,
Szálljanak szép dics-énekek,
Szivek szárnyán a magasba,
Hogy mindenki meghallhassa:
Föltámadott az Ur Jézus!

Dr. Udvarnoky Béla prédikációiból:

'A szent élet a leghatásosabb prédikáció. 40 Zsoltár 4. verse: "sokan látták — ezt az életet és biztak az Urban!"

EMLÉK 1949-RŐL

A SOK LEVÉL KÖZÖTT egy alkalommal ajánlott levél érkezett, mely igy volt cimezve: "Vér Ferenc, American Hungarian Baptist Old People's Home, 818 N. Broadway, Dayton, Ohio." A postás csöngetett az ajtón és mosolyogva kérdezte, hogy Miénk-é ez a levél? Old People's and Orphan's Home! Magam is elmosolyodtam, de azért örömmel bontottam fel a levelet. $20.00 volt benne; $10.00 az öregeknek s $10.00 az árváknak. Az illető testvért nem kritizálom, hisz az angol és magyar nyelv között sokszor tévedünk magunk is, fő az, hogy öregjeink, árváink segitve lettek a küldemény által.

Amikor Jézus elhivta negyedik tanitványát, Andrást, hogy kövesse Őt, nem mondta neki, hogy "Te András már öreg vagy s hozzátéve csak egyszerü halászember", hanem csak azt, hogy kövesse Őt. A négy evangélium irói nem sokat mondanak el nekünk Andrásról, de amit feljegyeztek róla, azokból mégis sok értékes tulajdonságot felismerhetünk róla. András valószinüleg nem volt kiváló szónok, sem pedig jó iró. Nem sokat szerepel a nyilvánosság előtt hangzatos, nagy dolgokban. De ehelyett őt látjuk az előkészitő munkálatoknál a leghüségesebben dolgozni. András volt az egyik tanitvány, ki Keresztelő János prédikációját hallgatva elment s megkereste Krisztust s mikor megtalálta, ment s hivta a saját testvérét, Pétert, e szavakkal: "Megtaláltuk a Messiást és vezeté őt Jézushoz." (Ján. 1:42-43). Ettől kezdve gyakran látjuk, amint András másokat vezetett Krisztushoz. Andrásnak nagy gyönyörüségére volt az, ha lelkeket vezethetett Krisztushoz. Mi is ezt tesszük-é?

Mikor Jézus egész nap prédikált, tanitott, gyógyitott, mintegy látjuk András, amint Krisztus részére barátokat keresett. Ifju vagy öreg, ha vágya volt Jézus iránt, András kész volt azt a Mesterhez vezetni. Ő hozzáférkőzött az ifjakhoz s közöttük is kereste a barátokat. valószinüleg közéjük ment, melléjük ült s beszédbe egyeledett velük. Talán a mellette ülőnek mondotta: Ugye fáradt vagy, fiam. Hát ebben a csomagban mi van Talán a fiu megmondta: Öt pogácsa és két hal. András bácsi ha éhes, én adok belőle magának. De András bácsi igy felelhetett: Ne nekem add fiam, hanem add oda az Urnak és Ő megáldja, megsokasitja.

Andrásnak gondja volt az éhes tömegre. Ő törődött mások szükségleteivel, jólétével. Uram, a nap lenyugvóban van. Bocsásd el őket a szomszédos farmok, majorok, falucskákba, hisz éhesek s elepednek az uton. S a Mester kérdi: Mi van nálatok ennivaló? Nekünk semmi. Van ugyan itt egy gyermek, akinek van öt kis pogácsája és két halacskája, de hát mi az ennyi embernek? "Ültessétek le a sokaságot", szólt a Mester. Azok szót fogadtak s ime ötezer ember jóllakott, mert András figyelmes volt, másokról is gondoskodott és csöndben, feltünés nélkül végezte a nemes munkát.

1949 részemre emlékezetes marad több okok miatt. De most az ujévben, 1950-ben uj feladatok várnak reánk, Egy uj könyvet nyitottam, amely ma még csak mint három hónapos kisbaba van kezemben. Még neve sincs, majd a konvención adunk néki nevet. Ez a könyv Andrásokat, Dorkásokat, fiukat és leányokat keres, akik az ő kis vacsorájukat a Mester kezébe adják, hogy Ő áldja meg azt. Ez a könyv idáig csak ugy szerepel, mint Bevétel és Kiadás az elaggott prédikátorok és feleségeik, valamint özvegyeink részére. Nekik szerzett és hisszük, hogy a jövőben fog szerezni egy kis örömet néha napján, hogy hátralévő napjaikban segithessünk rajtuk. Az egyik nővér igy köszönte meg az ezen kasszából jött kis ajándékát: "Ezerszer köszönöm . . . Árva Nővéred."

Ma is szükség van áldozatos lelkekre, akik javaikat, ha kell vacsoráikat is megosztják másokkal. Tegyük le az Ur kezébe azt amint van s Ő megáldja, megsokszorositja azt a mi magunk és mások boldogitására, mint régen tette azt a kis fiu vacsorájával. — Vér Ferencné

JUDA OROSZLÁNJA

Amikor egy keresztyén gyülekezet összejön az Urvacsorára, akkor ezt az ő Urának, Jézus Krisztusnak emlékezetére teszi, és különösen pedig azért, hogy Krisztus Urunknak értünk való halálát ujból és ujból emlékezetébe vésse. Pál apostol azt mondja: "Mert valamennyiszer esztek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Urnak halálát hirdessétek, a mig eljövend." Ezen emlékezésünkkel kifejezésre juttatjuk, hirdetjük önmagunknak és hirdetjük az egész világnak, hogy

1. **Jézus Urunk meghalt a bitófán helyettünk mint jó barát (János 15,13),**

2. **Jézus Urunk, mint a jó pásztor, életét vesztette bárányainak védelmezésében (János 10, 12) és hogy**

3. **Jézus Urunk, mint Istennek áldozati báránya, értünk ment az oltárra, a keresztre (János 1,29).**

Krisztus Urunk azonban nemcsak mint, jó barát szenvedte el a halálbüntetést helyettünk; nemcsak mint a jó pásztor hagyta életét juhaiért; Ő nemcsak Istennek áldozati báránya, mely "száját nem nyitotta meg" mikor "mészárszékre" vitték, hanem

4. **Jézus Krisztus Judának győzedelmes oroszlánja is.**

Hogyan is mondja az egyik Vén Jánosnak, a látónak: "Ne sirj: ime győzött a Juda nemzetségéből való oroszlán, Dávid gyökere . . . " Jel. 5, 5. Felemelt költői szavakkal jövendől erről már Jákób is: "Oroszlánkölyök Juda; zsákmányt ejtvén, felmentél fiam! Lehevert, lenyugodott, mint a him-oroszlán, és mint nőstény oroszlán; ki veri őt fel? Nem mulik el Judától a fejedelmi bot, sem a vezéri pálca térdei közül; mig eljő Siló, és a népek neki engednek." I. Mózes 49,9-10.

Ott a golgothai kereszten a szent történelemnek legnagyobb csatája játszódott le. Kimenetele nem csak az emberiség sorsát döntötte el, de Sátánnak a sorsát is; és — merjem kimondani? Csak nagy óvatosan, féltve, hogy megsértem a Krisztus Urunk iránt való tiszteletet, teszem meg — Isten Fiának a sorsa is Isten biztonsággal tudja e csatának a kimenetelét, hogy az Ő győzelmével fog végződni, ugy, ahogy tudta a tragikus paradicsomi kisértésnek a kimenetelét is, mely az emberiség bukását eredményezte; de a döntést az ember hozta. Az édenkerti fa és a golgothai kereszt között van összefüggés. (Jézus a második Ádám — I. Kor. 15.) Jézus a kereszten nagy fölénnyel győzött. Pillantsunk azonban be egy kicsit e csatának titkaiba.

Sátánnak nagy hatalma van. Ő merészkedett Istennel szembeszállni, Mikor még a mennyben volt, forradalmat szitott Isten ellen; onnan eltávolitották. A földön megrongálta a teremtést, megbuktatta a teremtés koronáját, az embert. Sikerült neki Izráel népét odáig vinni, hogy az megszegte Istennel való szövetségét. Szemtelensége csak növekszik és hisz saját győzelmében Isten felett. Most, hogy Isten ember lesz Jézus Krisztusban, az ő órájának (Lukács 22, 53) elérkezését látja, hogy Istent megbuktassa. Egész hatalmával felvonul a harcra. Ő nagyon jól tudja, hogy ez egy alkalom az ő részére; de azt is tudja, hogy ez az ő utolsó alkalma tervének keresztülvitelére, ugyanis, hogy Istent trónjáról letaszitsa. Ő tudja, hogy Isten az Ő egyszülött fiát (Isten emberi testben! (odaadta) Róm. 8, 32 — kezéből kiadta, (gave up). Ha Krisztus gyenge lesz — most a dolgot a mi szempontunkból tekintve —, akkor megváltásunknak utolsó eshetősége oda van; nincsen még egy Isten-Fia, de nincs is, ami Őtet pótolná. Fiának odaadásával (Isten ember lesz!) Isten az Ő utolsóját odaadta, hogy minket megváltson. Fel tudjuk mérni ezen váltságdijnak a nagyságát? — Vajjon győzni fog-e Krisztus?

Sátán nem tudja megkörnyékezni Istent, de közel férhet az Istenemberhez, Jézus Krisztushoz. Istent nem lehet kisérteni a rosszra (Jakab 1, 13 — "az Isten gonoszsággal nem kisérthető"), de Jézust igenis lehetett; és meg is kisértetett, — de bün nélkül, eredmény nélkül (Máté 4; Zsid. 4, 15). Sátán tudta, ha Jézus a kereszten meghal, abban a pillanatban ő (a Sátán) veszitett örökre. Egész hatalmát összevonja tehát Gecsemáné kertjében (Márk 14, 36), hogy Jézust a meghalásnak tervétől elállitsa; azután pedig ott Golgothán, hogy Isten áldozati bárányát a keresztről lehozza, még mielőtt meghal. (Máté 27, 39-43).

Jézus is tudott mindent. Ő harcolt ezzel a sárkánnyal mint egy hős oroszlán. Meggyőződésem, hogy az egész mennyország és az egész pokol nagy érdeklődéssel, idegmegfeszitéssel kisérte ezt a viadalt. A mennyországban Krisztus halálának órájában a legnagyobb csend lehetett (Isten lélegzetvisszafojtása —); viszont a pokolban egy leirhatatlan izgalom. Élet-halál harc volt az.

Amikor az Ur Jézus kikiáltotta: "Elvégeztetett" és meghalt, a csata eldőlt. Krisztus Urunk győzött. Jézus hangosan kiáltott: "elvégeztetett"; ez a kiáltás felhatolt a mennyekbe és mint egy hatalmas győzelmi szózat harsogott, melybe az egész angyalsereg belekapcsolódott — én ugy hiszem. Sátán részére ez a kiáltás borzalom volt, haláldöfés. A pokolban **halálos csend** uralkodik.

Krisztus Urunk harcolt mint **Juda oroszlánja** és győzött mint **Istennek Báránya** (Jel. 5, 6.) Erről a nagy harcról, erről a győzelemről emlékezzünk meg; igen, Urunknak ezen halálát hirdessük, amikor összegyülekezünk az Urvacsorára, — "a mig eljövend". Aztán bele fogunk kapcsolódni a mennyei karba, a Báránynak énekébe: "Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és hatalmasságot és tisztességet és dicsőséget és áldást." Jel 5, 12; 15, 3.

—Paul-OS.

Dr. Udvarnoky Béla prédikációiból:

"Mennyben nem házasodnak — az Ur szavai szerint. Sokaknak éppen ezért lesz a menny — Mennyország."

"Az Ur Jézus istensége igéreteinek teljesitéséből és céljainak az eléréséből is bizonyitható."

Evangéliumi Hirnök
GOSPEL MESSENGER
Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. Akron, Ohio

Megjelenik havonta kétszer

Felelős szerkesztő—Editor-in-Chief
Rev. BALLA György
410 E. Crosier St. — Akron, 11., O.

Társszerkesztő — Assistant Editor:
Rev. FAZEKAS S. János
667 Harrison St., — Gary, Ind.

Entered as second class matter at the Postoffice of Akron, Ohio, under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
Egész évre $2.50 Félévre: $1.50

SUBSCRIPTION FEE:
$2.50 per year $1.50 per half year

A FELTÁMADÁS DICSŐ ÜNNEPÉN

A SZOMORU NAGYPÉNTEK után boldog és örömteljes Husvét következett. Elsőnek "valami asszonyok" részesültek az örömhirben, amit azok elhirdettek barátaik között. De ugyancsak kora reggel a férfi tanitványok is meggyőződtek a hir igazvoltáról, mert a bizonyságok sorozatát kellett tapasztalniok. Estére két emmausi tanitvány megerősité a napközben szerzett tapasztalatokat s a napok multával minden tanitvány mondhatta: "Láttuk az Urat!" Még Tamás is meggyőződhetett, mert az Ur nem akarta őt a kétely és a bizonytalanságban hagyni. Tamás, ha te kézzel fogható bizonyitékokat akarsz, "Hozd ide a te ujjaidat . . . és bocsásd a szegek helyébe . . . Ne légy hitetlen, hanem légy hivő!" És Tamás hivővé lett s a csodálkozástól csak annyit tudott mondani, "Én Uram, és én Istenem!"

MILY ÖRVENDETES ünnep, a Husvét ünnepe! Mily boldogitó tudat, hogy

"Nincs már szivem félelmére
Nézni sirom fenekére;
Mert látom Jézus példájából,
Mi lehet a holtak porából.

Él a Jézus, a mi hitünk,
Keresztyének, énekeljünk:
Uj győzedelmi éneket
Igy üljük meg ez ünnepet."

Szeretteinket, kik már előrementek, a Feltámadás dicső reggelén, ujból viszontlátjuk. "Elalszunk, de nem örökre, Lessz egy boldog reggelünk."

HALLELUJAH! JÉZUS ÉL!
A KRISZTUS FELTÁMADOTT!

A FÉNYLŐ ARC

Az ember arcán sok minden feltünik. Meglátszik rajta a boldogság és öröm, a bánat és szomoruság, a kin és nyomor, vigság és harag nyomai; meglátszik a szelidség és jámborság, a kevélység és szerénység, a bátorság és félelem nyomai; meglátszik az egészség és betegség, a fáradság és gyengeség nyomai; de meglátszik a kedvesség és nyájasság, a szépség és rutság nyomai is. Az igazán szépek azonban csak azok, akik a szentek társaságába tartoznak Krisztus megmentő ereje által és lesugárzik róluk Isten dicsősége.

Mózes negyven napig tartózkodott a Sinai hegyen az Urnál. Amikor onnan leszállott, Áron és az Izráel fiai észrevették, hogy Mózes arca fénylik s féltek ő hozzá menni. (II. Móz. 34:29-35.) Fénylet az arca, mert az Urral társalgott hosszu ideig. Az ő közvetlen közelében volt negyven napig.

A mi arcunk is fényleni fog, ha az Urral társalgunk. Mentől közelébb vagyunk hozzá, s menntől sürübben érintkezünk Vele, annál inkább fényleni fog a mi arcunk is. Meglehet, hogy éppen nem anynyira, mint a Mózesé, akire az Izráel fiai nem tudtak nézni. Egy lepelt kelletett rátenni, amikor beszélgettek vele. Ha az Urral vagyunk és vele társalgunk, a mi arcunk is fénylik a lelki békétől és az üdvösségnek érzetétől, ugy, hogy azt mások észreveszik rajtunk. Az öröm és béke tündöklik az Ur népe arcán.

Ha nem ül béke, üdv és öröm arcunkon, ez annak a jele, hogy nagyon keveset időzünk az Ur társaságában. Kevés időt forditunk az imára, a bibliaolvasásra, a lelki emelkedésre és a jócselekedetekben való gyönyörködésre. Igy nem csoda, ha arcunk nem fénylik, nem sugárzik, hanem inkább bánatos és mogorva.

Aki beül a gondok ezrei közé és folyvást csak földi, anyagi dolgokkal vesződik, annak arca nem fénylő, hanem sötét lesz. Ha mi nem az Urnak gyönyörüséges igéretével, hanem mások hibáival, bajaival foglalkozunk és azokat a keserü gyökereket rágjuk, melyeket mások elébünk raknak, nem fog fényleni a mi arcunk soha. Inkább félelmetkeltő vonások tünnek fel és szaporodnak el rajta. A komor, összeráncolt, zsémbes és haragos arc nem bizonyitja azt,hogy a lelkünk az Urral van.

Irva találjuk, hogy a pásztor fiunak, Dávidnak, szemei tündöklők voltak. (I. Sam. 16:12.) Mert a bethlehemi mezőkön a juhok mellett az Ur törvényében gyönyörködött s eközben pengette hárfáját és énekben dicsérte az Urat. Nem csoda tehát, hogy tündöklő szemei feltünést keltettek.

Amikor az Urnak házában hangzik a beszéd Isten jóságáról, kegyelméről, szeretetéről és drága igéreteiről, az istentisztelet végeztével sokak arca ragyog, tündöklik szemük és boldogság ömlik át tekintetükön. Ez azt bizonyitja, hogy élveztek valamit az Ur jelenlétéből. Akik pedig a hallgatók közül komor, hideg arccal távoznak, ez azt jelenti, hogy a prédikáció ideje alatt lélekben ki tudja hol kalandoztak, milyen messze barangoltak, önmagukban szórakoztak vagy valamely sarokban aludtak. Az ilyenek az Ur közelébe nem juthattak. De akiket a Mindenhatótól áradó szeretet és irgalom áthat, lesugárzik róluk.

A mi lelkiismeretünk és cselekedeteink tesznek arról bizonyságot, hogy milyen közel vagy távolságban állunk Istentől. Pedig Istentől távol lenni annyi, mint minden jótól, minden áldástól távol a boldogtalanságban lenni. Sok dolog csak azért ismeretes előttünk, mert távol vagyunk valamitől, annál kisebb az reánk nézve. De mennél közelebb vagyunk valamely szép látványossághoz, valamint a mennyhez, annál jobban érdekel és annál értékesebb előttünk.

Óh bár közvetlen közelében lennénk mindnyájan Istennek, hogy a mi arcunk tündöklő lenne! Mert csakis igy biztositja részünkre a mennyet az Isten kegyelme.

—Fazekas.

A SÁSKA

Arábiában a falánk sáskák néha 45-50 mérföldnyi körzetben csupaszra legelik a földet. A beduinok összegyüjtik őket s megpiritják vagy megfőzik és az uj termésig azok a lények szolgálnak táplálékul a sivatag lakóinak, amelyek terméseiket elpusztitották. Az előrelátó beduinok számitva az ujabb természeti csapásokra, néha egész sáskahegyeket raktároznak el gabona helyett. Ezeket megdarálva finom pogácsát és egyébféle izletes ételeket készitenek belőle.

HUSVÉTVASÁRNAP

Jézus feltámadott

ÖRVENDEZZ, hivő lélek, mert Jézus feltámadott!

A keresztre feszittetés után, mindenki azt gondolta, hogy az, aki magát Isten Fiának mondta, örökre legyőzetett. Egy kevés ideig ugyan, minden ugy nézett ki, mintha a Jézus feletti győzelem valóság lett volna. Az a rövid önámitási idő, a prófétálás beteljesedésének az ideje volt. Sajnos erről nagyon kevesen tudtak. A tanitványok is annyira bizonytalanok voltak az egész eset lezajlásában, hogy ők is elmentek halászni.

Istennek mindig gondja van az igazság terjesztésében. Ez alkalomkor szintén hivő nőket használt fel, hogy a világ tudomást szerezzen arról, hogy Jézus megtörte a halál hatalmát. "Amikor pedig elmult a szombat, Mária Magdaléne és Mária a Jakab anyja és Salómé drága keneteket vásároltak, hogy elmenvén megkenjék őt." Később Péter és János rohantak a sírbolthoz Jézus pedig ismeretlen utitársul szegődött a két Emmaus felé menő tanitványoknak. Szóval, az igazság bontakozott kifelé s a világnak tudomást kellett szerezni arról, hogy Jézus megtörte a halál hatalmát örökre. Halleluja, Jézus él! Igen, ő feltámadott!

Hiszem, hogy minden hivő lélek részére sokat jelent az a tudat, hogy Jézus felett nem győzedelmeskedett a Sátán. A feltámadás uj reménységet, uj és megrendithetetlen hitet adott a tanitványoknak. Péter, ki a tanitványok szószólója volt s ki a Mestert bekisérte a kihallgatás udvarára, gyáván viselkedve megtagadta Mesterét. De a feltámadás napja után nyiltan hirdette, hogy Jézus feltámadott.

Sajnos, de nagyon sok keresztyén a hatheti bőjtöt iszonyatos tehernek vélte. Nénely alig várja, hogy elérkezzék a Husvét vasárnapja, mert azzal fel vannak szabaditva az ugynevezett egyházi törvény alul. Neki dülnek a mulatozásnak, néhol még husvét elsőnapján s mások meg egy pár nappal később. Mennyire Krisztust meggyalázó cselekmény, amikor az egyházak is (tisztelet a kivételnek) szorgalmazzák és elősegitik a tánc, bingó, kártya és más ezekhez hasonló világi s Krisztus egyházát beszennyező mulatozásokat. Sok esetben az olyan elvilágiasodott egyháztagok egyenesen utját állják azoknak, akik őszinte szivvel keresik az Ur Jézust. Nem Isten elleni káromlás, a mikor az ugynevezett keresztyének megvetik és kigunyolják azokat, akik komolyabb keresztyéni életre szánták magukat? Isten legyen irgalmas azoknak, akik ezeket cselekszik. Az irásnak be kell teljesedni: "Aki pedig megbotránkoztat egyet ama kicsinyek közül, akik **én bennem hisznek**, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakára, és a tengerbe vetik." Márk. 9:42.

—Sel.

A FELTÁMADÁS TÉNYE

"Feltámadott az Ur bizonnyal . . . " Luk. ev. 24:34.

A keresztyének ünnepeinek jelentősége felett méltó, sőt szép és dicső elmélkedni — de az ünnepek között egy ünnepnek sincs az az értéke és jelentősége a keresztyének részére, mint éppen az Ur Jézus DICSŐ FELTÁMADÁSÁNAK — A husvét ünnepének. A Feltámadás Ünnepének értékét és jelentőségét — lényegesen csak is az Ur Jézusban hivők — az Őtet követők érzik lelkükben, és értik meg igazán, mert a FELTÁMADÁSBANI hitük által nyertek és nyernek üdvösséget — lehetőséget az örök életnek birására. (Márk. ev. 16:15-16.)

Az Ur Jézusnak kedves tanitványai, az iránta és tanitása iránt érdeklő kisérői — egy rettenetes lelki tusán mentek keresztül, VIRÁGVASÁRNAP óta. Öntudatosan és öntudatlanul — mint reményt vesztettek, bolyongtak. Ugy érezték, mintha többé nem akarnak hallani a Mesterrel történt — lezajlott eseményekről. Fájdalmas sóhajaikat alig-alig tudták visszatartani. Gondolataikat ezen időben mindig csak a csalódás mélységeiben járatták. S a félrevonulás gondolataiban kerestek menedéket, hogy az Urnak még arra az ÜDVÖS szavaira sem emlékeztek vissza, amelyeket pedig olyan gyakran ,de különös — közvetlen a Husvét Ünnepe előtt hangoztatott előttük. — Még egy kevés idő és a világ nem lát engem többé; de ti megláttok engem: mert én élek — ti is élni fogtok". (Ján. ev. 14:19.v.) — Most romba dőlt minden reménylett dicsőség. A három évi csodatételekre — Jézus isteni hatalmára, most fátyolt boritott a Nagy Pénteki tragédia. Elméjüket, s lelki érzelmeiket most csak az kötötte le, hogy ezután — csak gunytárgyává lesznek az emberek előtt, jobban mint valaha.

Az Ur Jézust Hurcolják Kajafástól, Pilátusig. A vegyes néptömeg szinte duhajkodva kiséri — de nem azért, hogy hallgassák áldó, és vigasztaló szavait — sőt még nem is azért, hogy szemléljék Fejedelmidaliás alakját, hanem azért, hogy ironikus vadlármában, nevetve, kiáltsák — "FESZITSD meg Őtet." Óh mily ördögi lelkület.

A lelkükben összetört — szivükben megkeseredett tanitványok, ezt a bánásmódot nem nézhették végig könnyező és zokogó lelkület nélkül. A mély bánattól gyötört, szomoru szivü szent asszonyok, csak távolról kisérhették a tövis-koronától vérző Mestert. Az egykor, részükre sokat igérő, a bátorságtól sugárzó arcot, meg gyötörve látni — szent alakját a kereszt terhe alatt összeroskadva nézni, óh ez rettenetes! Az Ur Jézus, az isteni Mester mind ezeket előre látva, örök érvényü Igéjével igyekezett a tanitványokat — s a szent asszonyokat — lelkükben és elméjükben ébrentartani s bátoritani: "Ne háborodjék meg a ti szivetek, ha hisztek az Istenben, higyjetek én bennem is" . . . Az Ur-

Husvéti Zsoltár

Uram, a véred pecsét szivemen
s kik nem hisznek, azoknak izenem,
hogy én szeretni jöttem.

Szeretni jöttem mosolyt, bánatot,
tövist és rózsát, embert, állatot,
bölcsőt és sirt a rögben.

Te tudod, Uram, mivel ébredek,
hogy futják be a hideg éjelek
holddal bolyongó lelkem

és testvér, jóbarát, mennyi hagy el,
virág szivemen, jaj, mennyi fagy el
egyetlen hüvös esten.

Te látod, Uram, merre ballagok,
hogy mind siralmak, könnyek, sóhajok,
miket eleddig értem. —

de hogy is lenne máskép, én Uram,
hogy vihetne másfelé utam.
szivemen ily pecséttel.

—Tarnócy Árpád

nak ezen felemelő és bátoritó szavaira már nem voltak képesek visszaemlékezni; csak a láttottak által érezték a mély fájdalmukat.

A kedves, s előzékeny és tapintatos tanitvány-nők, akik mindig azon gondolkoztak, hogy mivel és hogyan szolgáljanak a legjobban a Mesternek? most még csak közelében sem lehettek. Minden kételkedést kizárva, hihetjük azt, hogy az előzékeny és figyelmes tanitvány-nők, még arra is készek lettek volna, hogy segitsék a Jézus keresztjét emelni. — De ez nem adatott meg nékik. De azonban attól nem tilthatta el őket semmi és senki, hogy ne lássák, amikor az ég elsötétült — 6 órától ugy mint 9 óráig és ne hallják, hogy a föld megrendült; amikor az ég és a föld között függő Jézus — a Megváltó — az utolsó szavait mondta a kereszten: "ELVÉGEZTETETT" — s az utolsót lehelte ki a Golgotai kereszten.

Amikor az Ur Jézus szenvedése és gyötrődésében gyönyörködő, s gunyolódó tarka nép-tömeg — a nap elsötétülése — földrengés következtében kétségbe esve menekült a golgotai hegyről; de a HIVŐ szent asszonyok — a szeretett tanitvány — Jánossal; Máriával az Ur Jézus anyjával, és a megtért pogány századossal, ők rendületlenül ott állottak a Jézus keresztjének törzsénél. Ezt az Istentől nékik adott magasztos privilégiumot, lelki erőt, nem vehette el tőlük senki és semmi sem. Óh vajha például szolgálna a mai keresztyének számára ez a gyönyörü szellemi magatartás, hogy mikor ez a — még ma örvendező s gunyolódó világ-fiak majd félve — kétségbe esve menekülnének a feléjük hangzó itéletnek viharában — a hivő keresztyének alhassanak az éretünk szenvedő, de dicsőségesen FELTÁMADOTT KRISZTUSNAK a keresztjénél.

Tapasztalatból elképzelhetjük azt, hogy milyen riadalom vonult végig — Kajafásnak, s az irástudó farizeusoknak, a feltámadást tagadó sadduciusoknak lelkületén, amikor a természet gyászba öltözve, fejezte ki szimpátiáját, az alkotó — de most a bünösökért szenvedő Jézussal szemben. — Amikor a szent városban — Jéruzsálemben elterjedt az a hir, hogy az ékes templomnak kárpitja nyitva áll a Szentek-Szentjébe. Amikor tudomásulvették azt, hogy a felfeszitést irányitó Római százados MEGTÉRT — akik még a golgotai hegyen voltak ,azok előtt nyiltan vallást tett arról, hogy a kereszten függő Jézus: "Bizony Istennek Fia vala ez" . . .

Az Arimáthiai József — és Nikodémus, a hetvenes (70) tanácsnak egyik tagja — hozott magával száz font (100) mirhából és áloéből csinált kenetet — kik az Ur Jézusnak hitben hü tanitványai voltak, sietve vették le az Ur Jézusnak szent testét a keresztről.A hivő szent asszonyok bánatos szivvel — de hüségesen segitkeztek az ideiglenes sirboltba való elhelyezésben, mert a nagy ünnep Husvét, kezdődött. A vallásosságnak a leple alatt — a törvény betüinek eleget téve — szokás szerint, az egész város, az ünnepre feljött nép mind-mind lázasan készültek: a Szabadulás Ünnepére. Ma is készülnek az emberek — hivők vagy kevésbé hivők — keresztyének vagy nem keresztyének, de mindenki a maga szokása, hite és vallásossága szerint?

A nagy és életbevágó kérdés most az, hogy vajjon azok is tudtak-e akkor nyugodtan, békességes lelkülettel: Páskát ünnepelni —, akik a helytartó Pilátusnak oda kiáltották — "Feszitsd meg Őtet".? Ez a nagy kérdőjel ma is itt áll mind azoknak ünneplésében, akik igen serények az IGAZSÁGNAK és a SZERETETNEK — megfeszitésére. Akik a gonoszt jónak — az Édest keserünek mondják? . . . Akik a testvéri, és felebaráti szeretet helyett, alattomos ármánykodással igyekeznek másoknak FÁJDALMAT szerezni? Az ilyeneknek nincsen békesség szivükben.

A Modern Kajafások — a hitetlen irástudó Farizeusok, s a feltámadást kétségbevonó Sadduciusok — masem akarnak hallani arról, hogy beteljesedett az isteni Megváltó csalhatatlan Igéi: "ÉN VAGYOK A FELTÁMADÁS ÉS AZ ÉLET — A KI HISZEN ÉN BENNEM, HA MEGHAL IS ÉL". (Ján. ev. 11:25. v.) — A hétnek első nap reggelén az Ur Jézus sirboltjához igyekező szentasszonyok — a felházban egybegyült félelmes tanitványok — örömmel és csalhatatlanul meggyőződtek arról; "FELTÁMADOTT AZ UR BIZONNYAL" . . .

Higyjünk tehát a feltámadás tényében, és énekeljük örömmel: "Jézus él, HALLELUJA JÉZUS ÉL" . . .

—Kovács Miklósné.

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

MISSZIÓ KÉPVISELŐ HIREI

Ne legyen feltünő senkinek, ha néhaněha ezzel a cimmel megfog jelenni egy egy cikk. Célja ezeknek életjelt adni magamról, és azokról a munkaföldekről, ahol igénybe veszik szolgálatomat. Mivel sokféle munkaalkalom adatik ebben az uj vállalkozásban is, igy csak rövid összefoglalásban közlök egyes dolgokat.

Hogy mi lesz a kimenetele ennek az uj lelki munkának azt az Isten tudja, de annyit mondhatok, hogy elég vig hangulatban kezdtem meg, mert a legelső nap, 1949 október elsején Fekete Károly és Terry Kurák Testvérek menyegzőjére voltam hivatalos, New Brunswickba. Naplómban lapozgatva októberben a jegyzőkönyv kiadásán és az ujénekeskönyv szerkesztésén dolgoztam, közben meglátogattam a környékbeli gyülekezeteket és helyben is időközönként szolgálatot tettem.

1949 október 23-án egy nyolcnapos evangélizálási munkát vettem magamra Welland, Ont., Canadában, ahol a kedves ifju Balla Emil tv. és kedves neje, mint fiatal házaspár meglehetős nehézségek között végzik a lelki munkát. A nehézség okozója az, hogy mind a ketten iskolába járnak és kocsi nélkül hetenként 80 mf. utat tesznek meg. Az utazási összeköttetés nagyon hiányos bizonyos tekintetben. A gyülekezetben nagy volt a lelkesedés. Öröm volt látni a régen látott , megacélosodott testvéreinket, akik közül már azóta Kish Sándor testvért az Ur hazaszólitotta. Minden este feltünő szép számban jelentek meg a helybeli és vidéki testvérek. Október 30-án a gyülekezet fennállásának 20 éves jubileumát ünnepeltük meg Urvacsorával, amikor volt alkalmunk névszólitásokat tenni, akik megkezdték a lelki munkát abban a városban. Az egyhetes munka szép sikerrel fejeződött be.

Elismerést érdemelnek a buffaloi testvérek, akik voltak szivesek segitséggel lenni. Sőt a torontói testvérek is ki tettek magukért lelkipásztorukkal együtt.

A kedves Balla testvérek szivós kitartással végzik a munkát. Fáradságot nem ismerve, a gyülekezettel karöltve szorgalmatoskodnak. Hisszük, hogy Isten gazdag áldása elárasztja az ők együtt munkálkodásukat a gyülekezettel.

— —

November hetében a detroiti munkásgyülésen vettem részt, ahol a bevándorlók préd. gyülése és a Magyar Baptista préd. gyülése is akkor tartotta évközi összejövetelét. Egyik este az ottani Immánuel Baptista templomban tartottam beszédet, képviselve a magyar Baptista Szövetséget és méltattam a detroiti gyülekezet nemes munkáját, Rev. Petre Adalbert képes lelki munkás testvér vezetésével.

— —

1949 november 13-án egy kedves vasárnapot töltöttem a bethlehemi gyülekezetünkben. Szép összejövetel volt ugy vasárnap reggel, mint este. Abban az időben még nem volt lelki munkásuk és meglehetős aggodalmak között gyülekeztek össze, állandóan imádkozva, hogy Isten küldjön neki egy lelki munkást.

Pont két hónappal később 1950 január 13-án utam szintén Bethlehembe vezetett, amikor egy meglepő változást láttam. A gyülekezet erre az időre szerzett egy beszolgáló lelkészt, Rev. N. S. Beehler tv. személyében. Beehler tv. nem beszél magyarul. Ő amerikai és Braziliába készül misszió munkára. Addig is, amig annyi pénze lesz, hogy elmenjen, szolgálatot tesz a mi magyar testvéreinknek, kik nagyon megvannak elégedve szolgálatával, dacára annak, hogy többeknek nehéz megérteni a teljes angol prédikációt. Az Ur Lelkének ereje pótolja azt ,amit szavakban nem értenek meg. Mikor pedig az Ur rendel nekik egy magyar-angol lelki munkást, a Beehler tv. a megegyezés szerint, félre áll, hogy a gyülekezet tovább folytassa a kétnyelvü istentiszteleteket. Imádkozzunk a gyülekezetért. Ők nem akarnak megalkudni a lehetetlenséggel. Az Ur áldását kivánjuk erre a kedves, lelkes csoportra is.

— —

Buffalo, N. Y. eléggé egyedül álló az amerikai gyülekezetektől. A legközelebbi magyar gyülekezet is több mint 100 mf.-re van. Rev Boda Sándor tv. a beszolgáló lelkész, ki naponta nehezen dolgozik a gyárban és vasárnapokon szolgálatot tesz. Hétköznap pedig Eibner József tv. vezeti az imaórát. Ez a gyülekezet régen meghivta a D.P. campból Lehman János nevü lelkimunkás tv.-t, de e sorok irásáig még nem érkezett meg. 1949 nov. 20-27-ig egyhetes evangelizalast tartott, melyre meghivta a gyülekezet volt pásztorat, a misszio képviselot. Eleg otthoniasan erezem magamat ugy a gyülekezetben, mint a városban. Az evangelizalo összejovetelek szepeknek bizonyultak, dacara annak, hogy tobben agyban fekvo betegek voltak. Koztük a beszolgalo lelkesz, Boda Sandor tv. is, Biró József tv. pedig sulyos mütéten ment át azokban a napokban, mely lehangolta az egész gyülekezetet s viszont épp az az eset Istentudatossá tett mindenkit, mert csak Ő segithetett. Hála Istennek, meg is segitette a betegeket, mert azóta mindnyájan felgyógyultak. Az evangélizálás sikeres volta minden egyes szivében érezhető volt. Uram, rendelj hamarosan ide is lelkivezetőt, mert sok a munka abban a nagy világvárosban is.

— —

Utam Buffalóból november 28-án Clevelandba vezetett, ahol szép időt töltöttem Rev. Bretz Vilmos és Rev. Petre Gábor tv.-ekkel. Az énekeskönyv munkálatához fogtunk és lázasan dolgoztunk azon. Közben szolgálatot tettem a Shakertéri gyülekezetben nov. 30-án és dec. 3-án a Fulton roadi gyülekezetben szolgáltam rövid beszéd tartással. 1949 dec. 1-én pedig mind a három lelkimunkás kirándult Huntsburgba. Imaóra lévén Huntsburg, O.-ban, ahol ezen este mind a hárman szolgálatot tettünk. Meglátogattuk a gyülekezet pásztorát, Rev. Mentő Gábor tv.-t és együtt töltöttük az estét az Ur házában. Az ottani ügyek ugy kivánták, hogy hosszabb időt töltsek ebben a városban és környékén. Hiszem, hogy nem volt hiábavaló az együttlétünk, sőt nagy lelki hatással váltunk el tizenegynap elteltével. Ez a gyülekezet is mint minden más gyülekezet, élni akar. Erre meg van a joga és megis adatott az alkalom. Hisszük, hogy ott is lesz nemsokára egy teljes idejü lelkimunkás. Egyelőre a Bretz tv. vezetése alatt van és vasárnap délután tartanak magyar istentiszteletet, de hiszem, hogy a többi rendes istentiszteletek is folyamatban vannak. Domokos és más testvérekkel sorozatos látogatást tettünk a tagok között, melyek lelki haszonnal voltak az én részemre s hiszem, az ottani testvérekre is. Csak ki kell tartani a lelki munkában. Az Ur megdicsőiti magát mindenütt, ahol kettő vagy három is összejön az Ő nevében.

Campbell, Ohioba mentem dec. 7-én, 1949-ben és ottan Maki testvérrel sorozatos látogatást tettünk. Kellemes hangulatot gerjesztett a látogatás, mert 12 családdal volt összeköttetésünk az nap. Este az imaórán vagy 40-en jelentek meg és szépen énekelt az énekkar, ami ritkaságok közé tartozik. Igéretet tettem, hogy dec. 11-én estére visszamegyek Huntsburgból. Fehér György tv. volt szives kedves családjával Huntsburgba kocsikázni, hogy biztos legyen az, hogy vas. estére Campbellbe legyek. A hit a cselekedettel párosult. Szép időt töltöttem a kedves testvérekkel. Bikacsán Walter tanuló tv. beszolgáló minőségben szerepelt akkor. A munka sok, de a testvérek nem ismernek lehetetlenséget. Az Ur munkája halad előre, mert kitartó a lelkesedés.

— —

Karacsony hetet családom körében töltöttem. Karacsony reggelen Trentonban tettem szolgálatot és este Perth Amboyban vettem részt a gyermek ünnepélyen es másnap prédikáltam. Azóta utam a keleti gyülekezetekbe vezetett. A Szövetség elnöke, a k. Vér Ferenc tv. saját költségen 764 miles utat tettünk meg kocsival és bejártuk Pennsylvania, New Jersey, New York és Connecticut államokat. Minden gyülekezetben örömmel tettünk szolgálatot, de örömmel is fogadták a Szövetség elnökét a misszió képviselővel együtt. Egy néhány gyülekezetnek rendkivüli összejöveteleket kellett tenni, de azért meg volt a lelkesedés. Vér tv., kit az Ur keresztül vezetett a halál árnyékának a völgyén, hatalmas erővel hirdette az Igét. Áldja meg Isten őt nemes munkájában. A meglátogatott gyülekezetek sorrendje volt: Carteret, New Brunswick, Garfield, Bethlehem, Trenton, Perth Amboy, Roseton, Wallingford, Bridgeport, South Norwalk és New York. Hétfőn, február 6-án Vér tv. egyedül tette meg az utat Buffaloba. Isten áldása kövesse a fáradságos munkát.

— —

Időközönként a keleti gyülekezetekben teszek szolgálatot, de az énekeskönyv munkálata leköti az időmnek nagy részét. Isten segitségével március 5-12-ig Trenton, New Jersey-i gyülekezetben fogok evangelizálni.

Hiszem, hogy a kedves olvasó megérti, hogy sok apró részletes szolgálatokra nem lehet kitérni. Köszönettel veszem, ha imatárgyává teszik a misszió képviselő nehéz munkáját.

Testvéries köszöntéssel:

—Kinda Sándor.

BODNÁR A. LAJOS
MAGYAR TEMETKEZÉSI INTÉZETE
készen áll éjjel és nappal a magyarság szolgálatára
3929 LORAIN AVE. Cleveland, O.
Telefon: MElrose 3075-3076

YOUNGSTOWN, OHIO

Ha kissé késve is, de örömmel adunk jelentést, a mult év folyamán körünkben lefolyt eseményekről. Körünkben megjelent Rev. Vér Ferenc, szöv.-i elnök tv. kedves nejével, és egy áldásos estét töltöttünk el az Ur lábainál.

Nem sokkal ezután, Rev. Kinda Sándor tv. két izben tett szolgálatot gyülekezetünkben. Testvérünk mindkét alkalommal bizonyságot tett az Urról, és hisszük, hogy ezek a bátor bizonyságtevő szavak mély benyomást gyakoroltak a szépszámban megjelent hallgatóság körében.

Ugyszintén Rev. Petre Albert, és Rev. Petre Gábor testvéreink is szolgáltak az Ur igéjével gyülekezetünkben.

Mind a négy testvérünkkel egy-egy felejthetetlen, és áldásokban gazdag estét töltöttünk el. Mindezekért legyen hála az Urnak, és dicsoittessék az Ő szent neve.

JANUAR 8-an egy váratlan esemeny történt gyülekezeti életünkben. Bucsuztatasi ünnepélyt rendeztünk Bikacsan Walter tv. és kedves neje tiszteletére.

Gyülekezetünk jelenleg prédikátor nélkül van. Bikacsán testvérünk ezt a hiányt igyekezett pótolni, amikor is minden vasárnap eljött hozzánk, és az Ur igéjét hirdette közöttünk. Fáradság, időjárási nehézség őt nem tartotta vissza. Tudniillik, testvérünk jelenleg a clevelandi biblia iskola tanulója, s onnan kellett Youngstownba jönni, minden egyes alkalommal. Testvérünknek még egy pár hónap van hátra, és akkor mint felavatott prédikátor fogja végezni a lelki munkát ott, ahová az Ur majd szólitja őt. Nagyon értékes, és odaadó szolgálatot végzett gyülekezetünkben. Ifju testvérünknek nagy segitségére volt az ő kedves felesége. Ő nálánál ideálisabb prédikátornét el sem lehet képzelni. A gyülekezetben bármely munkában képes dolgozni. Kitünő énekes, kiváló pianista, vas. iskolai tanitó, énekkar-vezető, és ezek mellett, egy végtelenül kedves, alázatos keresztyén nő.

Egy igazi lelki embert ismertünk meg Bikacsán testvérben. Istenben bizó, és Istent szerető, imádó embert. A legszebb hivatást tölti be, amit ember ezen a földön betölthet. Elveszett bünös lelkeket megmenteni, hirdetni az evangéliumot. Ez a hivatás nehéz, testvérünk tisztában van ezzel. De neki erős hite van abban, hogy az Ur vele van, segiti őt.

Testvérünk kiváló szónok. Prédikációi áldásosak, élvezetesek. Szinte meglepő volt, hogy a magyar nyelvet milyen rohamosan kezdte elsajátitani.

Távozása körünkből meglepetésszerüen történt. Az utolsó vasárnap reggel az imaórán mégcsak nem is gondoltunk arra, hogy testvérünk utoljára szolgál közöttünk.

Prédikációja közben, váratlanul bejelentette, hogy ma utolsó szolgálatát végzi gyülekezetünkben, mert ugy érzi, hogy az Ur akaratja az, hogy ez igy legyen. A válás mindig fáj, különösképpen azoktól, akiket szeretünk. Nekünk is nehéz volt az elválás a mi szeretett testvérünktől és nejétől.

Itt meg kell jegyeznünk még azt, hogy gyülekezetünk ujra ő reá gondolt, hogy folytassa a munkát, ami az ő távozása folytán félbenmaradt. De az Ur testvérünket más munka mezőre szólitja, és mi megnyugszunk az Ő szent akaratában.

Azonban hisszük azt, ha most nem is, de valamikor ismét közöttünk fogja előre vinni a szent munkát, és együtt magasztaljuk az Urat.

Este a tisztelet után mindnyájan levonultunk a pincehelyiségbe. Nőtestvéreink finom süteményt és kávét szolgáltak föl, amelyeket jó hangulatban fogyasztottunk el.

Ezek után először is idb. Lajtner István diakonus testvér a gyülekezet nevében mondott bucsu beszedet és imát. Majd ifj. Lajtner István az ifjuság nevében szólalt fel. Az énekkarok nevében Gábor Pál tv. mondott bucsubeszédet. S végül Fehér Györgyné testvérnő a nőegylet nevében beszélt, és nyujtott át egy boritékot.

Ezekután Bikacsán testvérnő emelkedett szólásra. Beszédében hangsulyozta, hogy a szeretet láthatatlan fonala az, amely hozzá füzi ehhez a gyülekezethez. Kelettől nyugatig nem találtam, és nem is találok soha lelkeket, akiket jobban tudnék szeretni, mint a testvéreket.

Legvégül Bikacsán tv. mondott nagyon megható beszédet. Nagyon sokaknak könnyes volt a szemük, testvérünk beszéde alatt. Nagyon megható volt, amikor ezeket mondta: Édes szeretetet, teljes otthont találtam közöttetek, és meleg otthont a ti hajlékaitokban...

Maki István diakónus testvér utoljára mindannyiunk nevében mégegyszer meleg szavakkal vett bucsut kedves testvérünktől és nejétől.

Ráduli Sándor testvér záró imája után könnyes szemekkel, kéz a kézben, énekeltük hogy: "Áldott legyen a frigy, mely minket összeköt."

—Maki István

Husvéti Igék

Annakokáért ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülvén.
—Kol. 3:1.

Miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból, az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is uj életben járjunk.
Róma 6:4.

Hogy megismerjem Őt, és az Ő feltámadásának erejét. Fil. 3:10.

Ha pedig a Krisztus fel nem támadott, hiábavaló a ti hitetek; még büneitekben vagytok. 2 Kor. 15:17.

Az életnek pedig Fejedelmét megöléstek, kit az Isten feltámasztott a halálból, mely dolognak mi vagyunk bizonyságai.
Csel. 3:15.

Hol vagyon halál a te diadalmad? Hol vagyon koporsó a te fulánkod?
1 Kor. 15:55.

Figyelem!

A Keleti Magyar Baptista Nő Egyletek konferenciája meglesz tartva **április 29-én, Trenton, N. J.-ben**, a South Clinton ave.-n levő templomban, d. u. 2 órai kezdettel.

Ebéd lesz felszolgálva.

Menjünk tömegessen és hozzuk az áldozatot.

—Révy Imre tv.-né
jegyző.

Szilárd, megbizható, előkelő, demokratikus, magyar betegsegélyző és életbiztositó társulat, amelyhez bizalommal fordulhat mindenki.

RÁKÓCZI SEGÉLYZŐ EGYLET
624 Bostwick Ave.
BRIDGEPORT, CONN.

ELSŐ MAGYAR TEMETKEZŐ VÁLLALATA

FRAZON & YELENIK
519 Ontario St.—Buffalo, N.Y.

Frank J. FRÁZON, Licensed Mgr.
Albert YELENIK, Unlicensed Assoc.

Gyász esetén hivja fel:
Riv. 1022

Impozáns temetések—Mésékelt árak